

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. (Warszawa, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy XTRADE w kolorach ciemnoszarym, jasnoszarym, niebieskim, różnych odcieniach niebieskiego – zgłoszenie nr 13 061 387

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 listopada 2021 r. w sprawie R 981/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmiana zaskarżonej decyzji o odrzucenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku w całości;
- nakazanie EUIPO i interwenientowi zapłaty własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą, w tym kosztów związanych z postępowaniem przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽¹⁾;
- Naruszenie art. 8 ust. 4 i art. 60 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 16 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625.

⁽¹⁾ Dz.U. 2012 C 326, s. 391.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2022 r. – Novasol/ECHA

(Sprawa T-70/22)

(2022/C 138/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Novasol (Kraainem, Belgia) (przedstawiciele: C. Alter i G. Bouton, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, decyzji ECHA SME D (2021)8531-DC z dnia 25 listopada 2021 r., w której ECHA uznała, że skarżącej nie można uznać za MŚP i że nie kwalifikuje się ona do skorzystania z opłat ulgowych dla średniego przedsiębiorstwa, o co ubiegała się w chwili składania wniosku;
- obciążenie ECHA wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że ECHA naruszyła prawo w zaskarżonej decyzji, ponieważ dokonała błędnej wykładni przepisów prawnych mających zastosowanie do oceny wielkości małych i średnich przedsiębiorstw (zwanych dalej „MŚP”), zawartych w rozporządzeniu REACH⁽¹⁾, w zaleceniu 2003/361⁽²⁾ i w rozporządzeniu nr 340/2008⁽³⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, ponieważ zaskarżona decyzja opiera się na błędnej interpretacji istnienia okoliczności faktycznych, od których uzależnione jest zakwalifikowanie przedsiębiorstwa jako MŚP, mimo że ECHA posiadała wszystkie informacje niezbędne do oceny wielkości skarżącej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i zasady dobrej administracji, ponieważ pomimo szczegółowych i udokumentowanych uwag przedstawionych przez skarżącą w celu określenia rozmiarów przedsiębiorstwa ECHA w ogóle nie uwzględniła przedstawionych argumentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3).

⁽²⁾ Zalecenie Komisji w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. 2003, L 124, s. 36).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 340/2008 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. 2008, L 107, s. 6).

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2022 r. – Siemens/Parlament

(Sprawa T-74/22)

(2022/C 138/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Siemens SAS (Saint-Denis, Francja) (przedstawiciel: adwokat E. Berkani)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu,

tytułem żądania głównego, o:

- stwierdzenie nieważności dwóch decyzji z dnia 8 grudnia 2021 r. o odrzuceniu ofert złożonych przez utworzone na potrzeby przetargu joint venture, którego członkiem była spółka Siemens, SAS, w odniesieniu do części 1 i 2 zamówienia;
- stwierdzenie nieważności dwóch decyzji: o udzieleniu części 1 zamówienia spółce Santerne Alsace i o udzieleniu części 2 zamówienia spółce Detection Electronique Française (DEF);

pośilkowo o:

- obciążenie Parlamentu Europejskiego obowiązkiem zapłaty kwoty 1 967 994 EUR na rzecz spółki Siemens SAS tytułem odszkodowania za szkody wynikające z utraty możliwości uzyskania części 1 i 2 spornego zamówienia;

w każdym wypadku o:

- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.